

# SAHARA

## AVONTUUR REEKS

38. Vuurpeleton Lê Aan



MEIRING FOUCHE

# VUURPELETON LÊ AAN

*deur*

**MEIRING FOUCHE**

en

proeflees en redigering deur  
**PIETER HAASBROEK**

*Gepubliseer deur:*

**SKATKIS BOEKE - UITGEWERS**

Strand Mews

Strand

2025

## VUURPELETON LÊ AAN

Die voorblad illustrasie vir die Sahara Avontuur Reeks is deur AI-sagteware gegenereer, wat die narratief verryk. Hierdie boek word vir die eerste keer in Afrikaans in e-boek formaat vrygestel.

Die kopiereg vir hierdie storie is voorbehou en mag nie in geheel of gedeeltelik herdruk of versprei word sonder die uitgewer se skriftelike toestemming nie. Herdrukking sluit enige elektroniese of meganiese vorm in, soos e-boeke, fotokopiëring, skryf, opname op band, of enige ander manier om inligting te stoor of toegang daartoe te verkry. Alle karakters en gebeurtenisse in hierdie storie is suiwer fiktief en het geen verbintenis met enige lewende of oorlede individue nie.

## VUURPELETON LÊ AAN deur Meiring Fouche

Gepubliseer deur:  
Skatkis Boeke - Publiseerders, Strand Mews, Strand 7140  
Suid Afrika

Kopiereg @ Pieter Haasbroek (2025)  
Aanlyn Stoor: <https://panther-ebooks.com>  
Webwerf: <https://www.softcoverbooks.co.za>

## OPSOMMING

Die verhaal begin in Fort Jacques, 'n Franse vesting in die Sahara, waar 'n gespanne atmosfeer heers. *Legionnaire* Emil Tredoux, 'n lid van die Geheime Leër-organisasie, word aan 'n paal vasgebind. Kaptein Cordier, die bevelvoerder, kondig aan dat Tredoux tereggestel sal word vir verraad. Die Geheime Leër-organisasie wil hê Algerië moet deel van Frankryk bly, in teenstelling met die Franse regering se besluit om onafhanklikheid toe te staan. Cordier vrees dat Tredoux se propaganda die hele garnisoen kan beïnvloed en wil 'n voorbeeld van hom maak. Hy vra vir 'n paar vrywilligers vir die vuurpeloton, maar niemand tree vorentoe nie. Die stilte word verbreek toe Teuns Stegmann, 'n Suid-Afrikaner in die Vreemdelegioen, na vore tree.

Teuns se besluit is gesetel in 'n konflik met Tredoux van maande tevore. Tydens 'n privaat gesprek in die waskamer het Tredoux vir Teuns probeer werf om by die Geheime Leër aan te sluit. Teuns het geweier en toe gedreig om Tredoux aan te meld. Nadat Teuns vir Kaptein Cordier ingelig het oor Tredoux se daade, het Cordier vir Tredoux gekonfronteer en dit het gelei tot die beplande teregstelling. Die atmosfeer in die vesting word meer somber soos die tyd van Tredoux se teregstelling al nader kom. Na die teregstelling is daar 'n gevoel van dreigende onheil wat heers in die fort. Zelda Tredoux, Emil se tweelingsuster, verneem van haar broer se dood en sweer wraak. Die Geheime Leër maak van Emil 'n martelaar en soek vergelding.

Theuns en sy makkers, Podolski en Fritz Mundt, word saam met 'n versterkingskolonne terug gestuur na Fort Jacques toe. Met hul terugkeer gewaar hulle aasvoëls naby die fort wat onraad aandui. Net buite die fort ontdek Teuns en die res van die garnisoen 'n gruwelike toneel. Hulle vind lyke van legioen soldate wat daar tereggestel is. Die versterkingskolonne word in 'n lokval gelei en gevange geneem deur lede van die Geheime Leër-organisasie. Zelda stel haarself bekend as die nuwe bevelvoerder van die fort. Terwyl Teuns beraam planne vir ontsnapping, besef hy gou dat die enigste uitweg die pad van verraad

en misleiding is, om die lot van sy makkers te red. Met die uitvoering van sy plan bevind hy hom in 'n kat-en-muis-speletjie met sy gevangeners. Teuns moet al sy vaardigheid en vindingrykheid aanwend om uit die kloue van die Geheime Leër te ontsnap en 'n einde te maak aan Zelda se wrede toekomstige planne. Sal Theuns daarin slaag om die Geheime Leër te vernietig en die teregstelling van sy makkers te voorkom, of sal die geheime wat in die sand begrawe lê, vir altyd verseël bly?

## UITTREKSEL

Dit is toe dat Neger Moreno 'n besluit neem. 'n Oomblik bevind hy hom in 'n bitter dilemma. Is *mademoiselle* Zelda Tredoux buite die vesting of is sy binne die vesting? Moreno besluit dat sy buite die vesting is, en so besluit hy nogal reg.

Hy kom ongemerk 'n paar tree nadergestap na die verinneweerde vlagtoring. “*Legionnaire*,” sê Moreno, “jy is besig om my te bedrieg. Tel die *mademoiselle* op en toon haar aan my. Dan sal ek jou glo. Toon die *mademoiselle* aan my of ek gee bevel dat die vuurpelotonne skiet. Ek gee jou tien tellings, *Legionnaire*.”

Daarmee draai Moreno om en gaan terug na die vuurpelotonne. Hulle staan nog steeds gereed. Hulle lê nog aan op die drie-en-veertig man teen die muur.

Teuns Stegmann voel hoe dat hy op die kant van 'n afgrond staan. Net een kort bevel van Moreno, en daardie drie-en-veertig man sterf.

Moreno begin stadig tel, van tien af terug na een.

Toe hy by agt kom, spreek Teuns hom weer aan.

“Gee my 'n kans, Moreno. Ek sal die *mademoiselle* optel en haar aan jou toon.”

Moreno hou aan met tel terwyl Teuns agter die gebreekte muur van die vlagtoring inbuk. “Vyf... vier... drie...”

Toe Moreno twee sê, kom Teuns Stegmann vinnig orent. Moreno kyk na hom, maar dit is nie die *mademoiselle* wat die *legionnaire* in sy hande het nie. Dit is 'n splinternuwe snelgeweer.

## 38. VUURPELETON LÊ AAN

### Hoofstuk 1

Op die horlosie van Fort Jacques in die Sahara, is dit presies kwart voor sewe.

Die vierkant van die klein Franse vesting bied 'n besonderse toneel. 'n Hele garnisoen van 120 man staan op aandag, almal op een na.

Daardie man is Emil Tredoux. Hy is 'n kort, donker Fransman en sy hande is agter sy rug aan 'n regop paal teen die binnekant van die vierkant vasgebind.

Emil Tredoux kyk op na die horlosie. Hy kyk met aandag na die tyd en met 'n aaklige gevoel van voleinding.

Want Emil Tredoux het presies nog 'n kwartier om te leef.

Voor die garnisoen wat styf op aandag staan, staan die bevelvoerder van Fort Jacques, kaptein Jaeme Cordier.

“Soldate van Fort Jacques,” sê kaptein Cordier, “ons het vanoggend 'n onaangename taak. Ons plig as soldate van die Franse Vreemdelegioen skryf aan ons voor om 'n makker om die lewe te bring, manskapsoldaat Emil Tredoux. Dit is van belang dat ek met julle daarvoor praat. Ek wil hê julle moet al die omstandighede ken voordat ons tot hierdie onaangename stap oorgaan.

“Manskap Tredoux het 'n lid geblyk te wees van die Geheime Leër-organisasie. Vir die van julle wat nie weet wie die Geheime Leër-organisasie is nie, sal ek dit sê. Dit is 'n organisasie van heethoofdige Franse wat weier om hulle neer te lê by die beslissing van die Franse regering dat die hele volk van Algerië oor die toekoms van Algerië sal besluit. Die Geheime Leër-organisasie verkies dat Algerië uitsluitend Frans bly. Dit is nie vir my nodig om te sê hoeveel bloed al vergiet is tussen die Franse en die Algerië in Algerië nie. Dit is ook nie vir my nodig om vir julle te sê dat die Franse regering besluit het om aan

Algerië onafhanklikheid te gee nie. Julle weet dit almal. Dit is teen hierdie besluite van die Franse regering dat manskapsoldaat Emil Tredoux hom verset het hier in Fort Jacques. Manskap Tredoux het teenoor my erken dat hy manne in hierdie vesting probeer ompraat het om by die Geheime Leër-organisasie aan te sluit, teen die Vreemdelegioen en teen die Franse leër en regering. Wat my betref, *legionnaires*, is dit verraad van die eerste gehalte. Dit is verraad teen die Franse staat, verraad teen die Franse leër, verraad teen die Vreemdelegioen. Ek ag dit my verantwoordelikheid om manskapsoldaat Tredoux in die omstandighede onmiddellik tereg te stel.”

Kaptein Cordier kyk die manne deur. Stadig en aandagtig kyk hy hulle deur, want hy het geen begrip van hoe ver die propaganda van Tredoux reeds in hierdie garnisoen deurgewerk het nie. Moontlik is die meeste van hierdie manskappe reeds die Geheime Leër-organisasie goedgesind. Moontlik het die meeste van hulle al afvallig geword van die Franse Vreemdelegioen. Daarom dat hy vanoggend hierdie drastiese stap doen. Hy moet van Tredoux ’n voorbeeld maak, anders sit hy later met ’n garnisoen waarvan driekwart nie meer aan die Vreemdelegioen getrou is nie.

Kaptein Cordier is ’n troue Fransman en in murg en bloed ’n ondersteuner van die Vreemdelegioen. Omtrent sy hele lewe lank al dien hy in die Vreemdelegioen. Hy is daarop trots soos ’n moeder op haar kind en hy is seker die laaste man wat sal toelaat dat enigeen sy hand teen die legioen verhef. Laat staan nog ’n lid van die Legioen self.

“Ek het julle die verhaal van *legionnaire* Tredoux vertel,” sê kaptein Cordier. “Op hierdie oggend gaan hy tereggestel word. Ek vra ses vrywilligers om vorentoe te tree as lede van die vuurpeloton. Sal ses vrywilligers vorentoe tree, asseblief? Die tyd is min.”

Daar kom ’n intense stilte in die vierkant. Geen enkele man verroer hom nie. Dit lyk asof hulle Cordier nie gehoor het nie, want op hierdie oomblik worstel elke man in hierdie vierkant met sy eie gewete. Dit is



’n bitter ding om ’n kollega en ’n makker dood te maak. Daarteenoor is daar die kwessie van militêre dissipline. Wanneer jy soldaat is, doen jy soos vir jou gesê word.

Daar is veral een man hier in die linie wat op die oomblik ver dink. Hy is ’n lang, blonde, atletiese kêrel met helder oë en ’n kragtige liggaam. Hy is nie ’n Fransman of ’n Spanjaard of ’n Duitser of ’n Italianer nie. Hy is ’n Suid-Afrikaner uit die ou Boland. Sy naam is Teuns Stegmann.

Teuns Stegmann het spesiale rede om ver te dink. Hierdie ding van Emil Tredoux het nie vandag of gister begin nie. Dit het al verskeie maande gelede begin. Eendag in die waskamer van die vesting.

Toevallig was Teuns en Tredoux die middag alleen in die waskamer. Dit was toe dat Tredoux hom genader het. “*Legionnaire*,” het Tredoux toe gesê, “Ek wil met jou praat. Ek wil jou ondersteuning vra vir die Franse Geheime Leërorganisasie.”

Teuns het baie stil geword en die man verwese aangekyk.

“Wat praat jy nou, Tredoux?” het die Suid-Afrikaner gevra. “Hierdie is die Franse Vreemdelegioen. Die Franse Vreemdelegioen is, sover ek weet, getrou aan die Franse regering. Die Geheime Leërorganisasie verset hom teen die Franse regering. Vra jy my om verraad te pleeg?”

“Ek vra jou om Algerië vir Frankryk te behou,” het Tredoux geantwoord. “Ek vra jou steun sodat Frankryk Algerië altyd sal bestuur.”

“Kyk hier, boet,” was Teuns se antwoord. “Ek is ’n soldaat, ’n soldaat van die Vreemdelegioen. Met die politiek het ek niks te doen nie. As die Franse regering al die Mohammedaanse inwoners van Algerië ook die reg wil gee om hul land te regeer saam met die Franse, dan is dit hulle saak. Ek het daar vrede mee.”

Emil Tredoux is ’n kortgebakerde man. Van kleins af is hy daaraan gewoond om sy sin en sy wil te kry, daarom het hy die dag vir Teuns Stegmann kwaad geword.

“So,” het hy gesê, “dan is jy ook een van die rugkrappers wat net altyd doen soos vir jou gesê word. Jy het geen ambisie om vryheid te besit nie. Jy het geen gevoel vir die Franse volk in Algerië nie.”

Een woord het tot die ander gelei en uiteindelik was Teuns Stegmann woedend. Toe het hy die waarskuwing teenoor Emil Tredoux uitgespreek wat hy nou nog so goed kan onthou.

“Ek waarsku jou, Tredoux. As jy nie ophou met hierdie ondergrawingswerk van jou nie, sal ek verplig wees om dit aan die bevelvoerende offisier van hierdie vesting te rapporteer.”

Dit het manskapsoldaat Tredoux so woedend gemaak dat hy Teuns byna te lyf gegaan het. As dit nie was dat die Suid-Afrikaner soveel kragtiger is as hy nie, sou Tredoux hom bepaald te lyf gegaan het, want Emil Tredoux is ’n verbitterde man. Hy is eintlik meer politikus as soldaat. Voordat hy na hierdie vesting gekom het, toe hy nog in die kaserne in Algiers was, het hy dikwels weggeglip na die monster byeenkomste van die Geheime Leër Organisasie. Daar het hy geluister na die opstokende toesprake en na die wilde voornemens van die organisasie.

Hy het teenoor Teuns Stegmann ’n aaklige waarskuwing uitgespreek. “Gaan rapporteer my as jy wil, *Legionnaire*,” het Emil Tredoux destyds gesê, “maar wees dan net bereid om die gevolge te dra. Ek kan jou verseker dat jou lot ’n bitter lot sal wees wanneer die Geheime Leërorganisasie jou eers onder hande neem.”

Dit was toe dat Teuns Stegmann vir Emil Tredoux reguit die waarheid gesê het. “*Legionnaire*,” was sy woorde, “ek dink nie ek gaan uitstel nie. Ek gaan nog onmiddellik vandag na die bevelvoerder. Dit is my plig om hom te sê wat hier gaande is. Dit is my plig om hom te waarsku wanneer ek ’n teken sien van verraad binne ’n vesting van die Franse Vreemdelegioen.”

So is Teuns Stegmann en Emil Tredoux daardie dag uitmekaar. Teuns het nog dieselfde middag na kaptein Cordier gegaan. Cordier was tot in

sy murg geskok oor wat Teuns hom vertel het. Hy het in sy kwartier rondgedwaal sonder dat hy wis wat om te doen. So ontsteld was hy dat hy glad vergeet het van Teuns wat daar by hom was. Nadat hy goed tien minute lank voor die venster gestaan het, het hy eindelijk omgedraai en Teuns daar sien staan.

“Dankie, *Legionnaire*, dat jy my kom sê het,” was Cordier se woorde. “Ek sal daarvan werk maak.”

Maar kaptein Cordier het nie gou werk gemaak van wat Teuns Stegmann hom kom vertel het nie. Vir hom het daar ’n tyd van diepe wroeging gevolg. Dae en nagte het Cordier gepeins oor wat om te doen. Hy het juis ’n instruksie van die opperbevel ontvang dat alle bevelhebbers van vestings hul oë moet oophou vir die ondergrawende invloed van die Geheime Leërorganisasie.

Daar is op gewys dat die geheime organisasie danig baie ondersteuners het in die gereelde Franse leer en selfs in die Vreemdelegioen. Dit het Cordier skerp onder die besef van sy plig gebring, maar aan die ander kant het hy geworstel met die aaklige besluit of hy iets teen hierdie *legionnaire* moes doen.

Kaptein Cordier het begin snuffel. Hy het dit baie versigtig gedoen en baie deeglik. Die uitslag daarvan was dat hy op ’n donker komplot gestuit het. ’n Komplot binne die klein vesting waaromtrent hy niks, ja letterlik niks verder kon uitvind behalwe dat Tredoux ’n ondersteuner van die Geheime Leërorganisasie is nie. Cordier het vasgestel dat daar iets aan die broei is in Fort Jacques, en dit het hom tot die bittere beslissing gebring. Dit het hom laat besluit om iets byna ongehoords te doen. Dit het hom daartoe gebring om die wet in sy eie hande te neem en self die straf uit te deel en om daarby die hoogste straf toe te dien.

Op ’n middag het Cordier vir Tredoux na sy kwartier ontbied. Hy het hom reguit gevra of hy ’n lid is van die Geheime Leërorganisasie, en sonder om te blik of te bloos het Tredoux beken dat hy nie alleen ’n lid van die organisasie is nie, maar ’n geesdriftige organiseerder van die

organisasie. Die man se driftige onverskilligheid en sy ongelooflike ywer het Cordier skoon uit die veld geslaan. Dit het hom ook laat skrik. Dit het hom aan Tredoux 'n direkte vraag laat vra. “Hoeveel ondersteuners het die organisasie in Fort Jacques?”

Maar daar het Cordier hom misreken met Tredoux. Tredoux het botweg geweier om selfs 'n aanduiding te gee van hoeveel manne in Fort Jacques ondersteuners van die Geheime Leërorganisasie is.

Eintlik was dit Tredoux se weiering wat Cordier op die bitter besluit gebring het, die besluit om 'n voorbeeld te maak van drastiese aksie teen die Geheime Leërorganisasie.

So is dit dat Emil Tredoux, 'n gewilde, dapper soldaat van Frankryk, nou aan die paal vasstaan hier in die vierkant van Fort Jacques.

Hoewel dit vroeg is, is die eerste hitte van die Sahara reeds duidelik voelbaar. Die manne wat daar so op aandag staan, voel hoe die sweet onder hul kepies uitloop. Hulle voel die sweet teen hul ribbes en op hul bolippe.

Hulle sien die skaduwee van 'n aasvoël wat hoog oor die vesting draai, asof die ellendige roofvoël 'n voorgevoel het van wat hier gaan plaasvind vandag. Party van hulle ril toe hulle na die skaduwee kyk. Die meeste van hulle beskou dit as 'n voorbode van onheil, van bloed en van dood.

Kaptein Cordier vind dit nodig om nog 'n maal met die manne te praat. “*Legionnaires*,” sê hy, “ek vra ses vrywilligers om in die vuurpeloton te dien. Moet ek dit nog 'n maal vra?”

Daar by die paal glimlag Emil Tredoux. Hy kyk na die paar rye manne wat so netjies op aandag staan. Hy ken sy vriende in daardie rye. Hy ken ook sy vyande. Hy kyk na die lang man in die voorste ry, Teuns Stegmann.

Tredoux kry moed. As Stegmann nie bereid is om vorentoe te staan nie, wie sal dan nog bereid wees?